

श्रुतिः ओषधयो वै देवानां पत्न्य इति [६. ५. ४. ४.] ॥ का° [१६. ४. १२.] अपणो-
नावहाय दक्षिणाग्न्याग्निना दीपयति धिषणास्वेति । उवास्थापनानन्तरं विश्वज्यो-
तिषस्तूलां श्वश्रेष्ठवधाय अपणैः सर्वमाहाय दक्षिणाग्निरानीतेन वह्निनोखां दीप-
यतीति सूत्रार्थः ॥ विश्वदेवयुक्ता धिषणाः वागभिमानिन्यो देव्यः पृथिव्याः उपरि
अङ्गिरस-इव हे उखे त्वामभीन्धतां समन्तादीपयन्तु ॥ का° [१६. ४. १४.] वव्रत्रीष्टे-
तीक्ष्णमाणा जपति । सामर्थ्यादुखोपरिस्थअपणे हिंरं कृत्वा तेनोखां पश्यन् त्रीणि
यज्ञेषु जपतीति सूत्रार्थः ॥ ऋग्वृहती । विश्वदेवयुता वव्रत्रयो देव्योऽहोरात्राभि-
मानिन्यो देवताः पृथिव्या उपरि अङ्गिरस-इव हे उखे त्वां अपयन्तु पच्यमानतां
सम्पादयन्तु अहोरात्राणि वै वव्रत्रयोऽहोरात्रैर्हीदि७ सर्वं वृतमिति [६. ५. ४. ६.]
श्रुतेर्वव्रत्रिशब्देनाहोरात्राणि ॥ ग्रास्त्वा । सामजगती । हन्दा७सि ह (26.) वै ग्रा-
श्हन्दोभिर्हि स्वर्गं लोकं गह्वतीति [६. ५. ४. ७.] श्रुतेर्ग्राशब्देन हन्दांसि । विश्वदे-
वयुता ग्रा देव्यश्हन्दोऽभिमानिन्यो देवताः पृथिव्या उपरि हे उखे अङ्गिरस-इव
त्वां पचन्तु ॥ जनयस्त्वा । ऋक्पङ्क्तिः । नक्षत्राणि वै जनय इति [६. ५. ४. ८.] श्रु-
तेर्जनयो नक्षत्राभिमानिन्यो देवताः हे उखे त्वां पचन्तु कीदृश्यो जनयः अहिन्न-
पत्राः अहिन्नं पत्रं पतनं यासां ताः संततयायिन्यः । शिष्टं स्पष्टम् ॥ ६१ ॥

मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवो देवस्य सानसि । द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम् ॥ ६२ ॥

का° [१६. ४. १५.] आचरति मित्रस्येति । पाकालं अपणं क्षिपतीति सूत्रार्थः ॥
मित्रदेवत्या गायत्री विश्वामित्रदृष्टा । मित्रस्यादित्यस्य अवो रक्षणे द्युम्नं यशो
ऽन्नं वा वयं स्तुम इति शेषः याचेमहीति वा । कीदृशस्य मित्रस्य चर्षणीधृतः
चर्षणयो मनुष्यास्तान्धरतीति चर्षणिधृत् तस्य संहितायां दीर्घः मनुष्याणां धार-
यितुः । देवस्य दीप्यमानस्य । कीदृशमवः सानसि सनातनं सानसीति पुराणना-
म [निघ° ३. २७. (27.)] फलदानशीलं वा षणु दानऽइत्य अस्य प्रयोगः । कीदृशं
द्युम्नं चित्रश्रवस्तमं चित्रं विचित्रमनेकैः श्रूयते तच्चित्रश्रवः श्रु श्रवणोऽस्मात्कर्म-
ण्यसुन् अतिशयेन चित्रश्रव इति चित्रश्रवस्तममत्यन्तं श्रवणीयं यशः प्रार्थयामे-
ति भावः ॥ ६२ ॥